

Sygnatura akt V GC 182/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

D., dnia 4 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Bogdan Jurgiewicz

Protokolant: Dorota Magdziarczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2016 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa **Z. W.**

przeciwko (...) **Spółka z o.o. w M.**

o zapłatę 63 557,52zł

oraz

z powództwa wzajemnego

strony pozwanej – strony powodowej wzajemnej (...) **Spółka z o.o. w M.**

przeciwko powodowi – pozwanemu wzajemnemu **Z. W.**

o zapłatę 23.985zł

I. oddala powództwo główne w całości;

II. zasądza od powoda – pozwanego wzajemnego na rzecz strony pozwanej – strony powodowej wzajemnej kwotę 3.617zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od powoda – pozwanego wzajemnego na rzecz strony pozwanej – strony powodowej wzajemnej kwotę 23.985zł (dwadzieścia trzy tysiące dziewięćset osiemdziesiąt pięć złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 29 listopada 2014r. do dnia zapłaty;

IV. zasądza od powoda – pozwanego wzajemnego na rzecz strony pozwanej – strony powodowej wzajemnej kwotę 3.600zł tytułem kosztów postępowania.

Sygnatura akt: V GC 182/15

UZASADNIENIE

Z. W. pozwem z dnia 20 lutego 2015r. domagał się zasądzenia od (...) sp. z o.o. w M. kwoty 63.557,52zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 3 stycznia 2015r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie powód podał, że w sierpniu 2014r. strony zawarły umowę, w ramach której pozwana spółka zobowiązała się wykonać przecisk pod drogą wojewódzką nr (...) w Ś., celem przeprowadzenia stalowej rury osłonowej koniecznej do poprowadzenia w niej przewodu kanalizacji deszczowej i włączenia jej do kanalizacji miejskiej. Po przeprowadzeniu rury osłonowej na drugą stronę ulicy (...) powód stwierdził nieprawidłowość prac polegającą na nadmiernym zagłębieniu się rury osłonowej w komorze odbiorczej tj. o 65cm poniżej rzędnej projektowanej. Ostatecznie strona pozwana nie przystąpiła do naprawy usytuowania przecisku. W ocenie pozwanej przyczyną nieprawidłowości był brak

odwodnienia miejsca wykopu przez powoda. Ostatecznie powód nie przyjął faktury strony pozwanej wystawionej na kwotę 23.985zł tytułem wykonania wykopu i wezwał ją do zwrotu kosztów wykonania zastępczego w kwocie 63.557,52zł. W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Nadto złożyła pozew wzajemny domagając się zasądzenia od powoda kwoty 23.985zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 29 listopada 2014r. do dnia zapłaty wraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie wskazała, że przedmiot umowy wykonała należycie, tj. wykonała komory startową i odbiorczą i ich zabezpieczenia, a także wypompowała wodę z wykopu, stosując się do spadków granicznych określonych przez powoda. Nadto wskazała, że powód samodzielnie dokonał demontażu szalunków zabezpieczających i demontażu komór wraz przywróceniem stanu pierwotnego uniemożliwiającego ocenę prawidłowości wykonanych przez pozwaną robót. Niezależnie od tego strona pozwana podała, że wielokrotnie zwracała powodowi uwagę, że nie wykonuje odwodnienia wykopu w sposób prawidłowy i wystarczający, czego skutkiem było ostateczne osunięcie się ziemi. Kierownik robót, wyznaczony na to stanowisko przez powoda, także nie reagował na sugestie pozwanej w tej materii. Kwestie zabezpieczenia wykopu i gruntu były zgodnie z umową obowiązkiem powoda. Powód nie godził się proponowane przez pozwaną zabicie igłofitrów, które odpompowałyby wodę przez cały okres trwania robót. Pomimo osuwania się ziemi kierownik robót decydował o ich kontynuowaniu. Tym samym w ocenie pozwanej powód godził się na ryzyko powstania spadków gruntu i był ich w pełni świadomy. Strona pozwana domagała się z kolei pozewem wzajemnym zapłaty za prace wykonywane ściśle wedle instrukcji powoda, poczytując umowę za wykonaną należycie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W sierpniu 2014r. (...) sp. z o.o. w M. przyjęła od Z. W., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PPUH (...), zlecenie wykonania około 13mb przecisku podziemnego rurą stalową o wymiarach 813x12 mm w miejscowości Ś. na ul. (...) pod drogą wojewódzką nr (...). Pozwana zobowiązała się wykonać komory startową i odbiorczą, a powód je zabezpieczyć. Powód miał także wypompowywać wodę z wykonanego przez pozwaną wykopu, a także dostarczyć rury stalowe. Przedmiot umowy miał zostać wykonany w terminie do dnia 5 września 2014r. za wynagrodzeniem w kwocie 1.300zł netto/1mb. Powód wyznaczył kierownika budowy, który miał weryfikować prawidłowość robót.

(Dowód: - okoliczności bezsporne,

-dokument zatytułowany ZLECENIE, k. 27 akt,

-decyzja (...), k. 67-69 akt)

Po wykonaniu przedmiotu umowy powód skonstatował, że rura osłonowa zagłębiła się w wykopie o 65cm poniżej rzędnej projektowanej, co uniemożliwiało przeprowadzenie w niej przewodu kanalizacji deszczowej i jego wpięcie do kolektora miejskiego. W konsekwencji powód zdecydował o usunięciu szalunków i przywróceniu stanu gruntu do wersji pierwotnej. Ponadto powód wezwał pozwaną do ponownego wykonania robót inną metodą pod rygorem wykonania zastępczego.

(Dowód: - pismo powoda z dnia 09.10.2014r., k. 25-26 akt,

-protokół odbioru robót z dnia 16.10.2014r., k. 22 akt,

-protokół odbioru robót z dnia 02.12.2014r., k. 71 akt,

-zeznania świadka B. Z., k. 115v. akt)

Strona pozwana nie ponosiła odpowiedzialności za osunięcie się gruntu, które spowodowane było najprawdopodobniej doborem nieprawidłowej metody jego odwodnienia, co leżało w zakresie obowiązków powoda.

(Dowód: -pismo pozwanej z dnia 16.10.2014r., k. 24 akt,

-zeznania świadka Ł. K., k. 116-117 akt,

-zeznania świadka J. W., k. 128v.-129 akt)

Ponieważ strona pozwana wykonywała zlecone jej roboty ściśle według instrukcji powoda, w tym zwracając jego uwagę na możliwość osunięcia się gruntu, ostatecznie wystawiła na jego rzecz fakturę rozliczającą prace na kwotę 23.985zł, płatną do dnia 28 listopada 2014r.

(Dowód: - faktura vat nr (...), k. 21 akt)

Powód przystąpił do wykonania zastępczego i odesłał fakturę wystawioną przez stronę pozwaną bez jej uznania. Nadto wezwał stronę powodową do zwrotu kosztów wykonania zastępczego w kwocie 63.557,52zł.

(Dowód: - pismo powoda z dnia 17.10.2014r., k. 23 akt,

- pismo powoda z dnia 04.12.2014r., k. 20 akt,

-pismo powoda z dnia 12.12.2014r., k. 19 akt,

-kosztorys powykonawczy, k. 13-18 akt,

-faktura za wykonanie zastępcze], k. 12 akt,

-wezwanie do zapłaty z dnia 05.02.2015r., k. 10 akt)

Strona pozwana nie uznała zasadności obciążenia jej kosztami wykonania zastępczego.

(Dowód: - pismo pozwanej z dnia 16.01.2015r., k. 11 akt,

-pismo pozwanej z dnia 10.03.2015r., k. 52 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo główne nie zasługiwało na uwzględnienie, z kolei powództwo wzajemne było zasadne w całości. Bezsprzeczonym w sprawie był fakt zlecenia stronie pozwanej przez powoda wykonania przecisku podziemnego pod drogą wojewódzką w miejscowości Ś. celem poprowadzenia przewodu kanalizacji do sieci kanalizacji deszczowej miejskiej. Bezsprzeczne również było to, że ostatecznie spadki gruntu uniemożliwiły poprowadzenie przewodu. Sporna okazała się zasadność wykonania zastępczego podjętego przez powoda w świetle zarzutów strony pozwanej o wykonaniu robót ściśle wedle instrukcji powoda. Sporna także była zasadność domagania się przez stronę pozwaną wynagrodzenia za wykonane prace żądaną w ramach powództwa wzajemnego. Analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym zarówno dowodów z dokumentów jak i dowodów osobowych, dała podstawę do dokonania przez Sąd oceny, że strona pozwana wykonała zlecone jej prace zgodnie z umową zawartą z powodem i zgodnie z jego instrukcjami. Na wstępie wskazać należało, że pomimo iż przedmiot umowy jawił się jako trudny i wymagający specjalistycznej wiedzy, a po obu stronach występowały podmioty profesjonalnie działające na rynku gospodarczym, nie zadbały one w sposób należyty o pisemnie ustalenie (dla celów dowodowych) dokładnego zakresu i warunków zawieranej umowy. Pomimo tego na podstawie dokumentu Zlecenia oraz zeznań świadków jak i wyjaśnień samych stron Sąd zdołał ustalić ponad wszelką wątpliwość, że odwodnienie terenu, w którym miał zostać poprowadzony przewód kanalizacyjny, należało do obowiązków powoda. Świadczenie występujący w sprawie potwierdzili twierdzenia strony pozwanej o tym, że powód nie wyraził zgody na wdrożenie bardziej kosztowej metody odwodnienia (a raczej zgody takiej nie wyraził świadek Z., który jak się okazało w imieniu powoda omawiał warunki zlecenia ze stroną pozwaną, ani też wyznaczony przez powoda kierownik budowy). Tym samym na podstawie art. 233 k.p.c. Sąd ocenił, że zasługiwało na wiarę twierdzenie pozwanej o tym, że informowała ona powoda (w rozumieniu występujących w jego imieniu osób) o możliwym spadku poziomu gruntu i niedostatecznym efekcie odwodnienia terenu przecisku.

Ponieważ zaś powód nie zastosował się do jej wskazówek prawdopodobnym było, że strona pozwana wykonała zlecone jej zadanie należycie, tj. zgodnie z umową i przyjętą przez powoda technologią wykonania zlecenia. Niemniej jednak wyjaśnić należało, że Sąd przyjął taki stan rzeczy za „najbardziej prawdopodobny”, gdyż żadna ze stron postępowania (reprezentowanych przez profesjonalnych pełnomocników) nie wniosła o powołanie biegłego, który w sposób miarodajny i jednoznaczny rozwiłby wątpliwości zarówno w kwestii prawidłowości zastosowanej przez powoda metody odwodnienia terenu jak i prawidłowości wykonanych przez stronę pozwaną robót. Sąd każdorazowo orzeka w granicach twierdzeń i zarzutów stron i wyłącznie na podstawie przedstawionego przez nie materiału dowodowego. Wobec kształtu dowodów przedstawionych w sprawie Sąd w orzekającym składzie ocenił, że ustalenie stanu faktycznego jak opisano powyżej było najbardziej prawdopodobne, logiczne i spójne z zeznaniami świadków i dokumentami przedstawionymi do akt sprawy. Wobec powyższego roszczenie pozwu głównego nie zasługiwało na uwzględnienie, o czym na podstawie art. 627 k.c. w zw. z art. 480 k.c. orzeczono jak w pkt I wyroku. Jednocześnie powództwo wzajemne było zasadne na podstawie art. 627 k.c. w zw. z art. 6 k.c., o czym orzeczono jak w pkt III wyroku. O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. przyjmując, że zarówno w zakresie pozwu głównego jak i wzajemnego strona pozwana wygrała spory w całości. Powoda obciążono obowiązkiem zwrotu na jej rzecz dwukrotności kosztów zastępstwa prawnego wraz z jednokrotnością opłaty skarbowej od pełnomocnictwa na podstawie par. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późn. Zm.)